"ସସ୍ତା ସଉଦା ଏବଂ ସଞ୍ଚୟର ବଜେଟ୍ ଅର୍ଥାତ ଅଟକଳ"

ରତ୍ନାକର ପିତା ନିଜର ବଡରୁ ବଡ ସଉଦା କରୁଥିବା ସୌଦାଗର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ମୁରୁକି ହସୁଛନ୍ତି । ସଉଦା କେତେ ବଡ ଏବଂ ସଉଦା କରୁଥିବା ସୌଦାଗର ପିଲାମାନେ ଦୁନିଆ ହିସାବରେ କେତେ ସାଧାରଣ ଏବଂ ସରଳ । ଭଗବାନଙ୍କଠାରୁ ସୌଦା କରିବା ପାଇଁ କେଉଁ ଭଳି ଆତ୍ମାମାନେ ଭାଗ୍ୟବାନ ବିବେଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି! ଏହାକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ମୁରୁକି ହସୁଛନ୍ତି । ଏତେ ବଡ ସଉଦା ଯାହାକି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ ନେଇ ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଲାମାଲ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଦେଉଛନ୍ତି କ'ଣ ଆଉ ନେଉଛନ୍ତି କ'ଣ! ଅଗଣିତ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ବା ପଦ୍ମର ସଉଦା କେତେ ସହଜରେ କରିଦେଉଛ । ସଉଦା କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବିକ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ହିଁ ଲାଗୁଛି ଏବଂ ସଉଦା ମଧ୍ୟ କେତେ ଶସ୍ତାରେ କରୁଛ ? ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ପଦ କଥାରେ ସଉଦା କରି ଦେଉଛ । ହୃଦୟରେ ମାନି ଯାଇଛ - "ମେରା ବାବା" । ଏହି ଗୋଟିଏ ପଦ କଥାରେ ଏତେ ବଡ ଅଗଣିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ସଉଦା କରିନେଉଛ । ତେଣୁ ଶସ୍ତା ସଉଦା ହେଲା ନା! ନା କୌଣସି ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି, ନା ଅଧିକ ଦାମ ଦେବାକୁ ପଡୁଛି । ନା ସମୟ ଦେବାକୁ ପଡୁଛି । ଯଦି କୌଣସି ବିନାଶୀ ସଉଦା କରିଥା'ନ୍ତ ତେବେ କେତେ ସମୟ ଦେବାକୁ ପଡିଥା'ନ୍ତା । ମେହନତ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିଥା'ନ୍ତା ଏବଂ ଦିନକୁ ଦିନ ସବୁ ଜିନିଷ ମହଙ୍ଗା ମଧ୍ୟ ହେବାରେ ଲାଗିଛି ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମରେ ଆସିବ ? ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବାର ମଧ୍ୟ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ନାହିଁ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଉଦା କରିନେଇଛ ? ଏବେ ଭାବୁଛ ସଉଦା କରିବ ? ପକ୍କା ସଉଦା କରିନେଇଛ ନା ? ତେବେ ବାପଦାଦା ନିଜର ସୌଦାଗର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସୌଦାଗରମାନଙ୍କ ଲିଷ୍ଟରେ କେଉଁମାନେ ନାମୀଗ୍ରାମୀ ଅଟନ୍ତି ? ଦୁନିଆରେ ମଧ୍ୟ ନାମୀଗ୍ରାମୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ଲିଷ୍ଟ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ନା । ସେଥିପାଇଁ ବିଶେଷ ଡାଇରେକ୍ଟରୀ ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ନାମର ତାଲିକା ଥିବା ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ଡାଇରେକ୍ଟରୀରେ କେଉଁମାନଙ୍କର ନାମ ଅଛି ? ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୁନିଆର ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଖି ପଡିବ ନାହିଁ । ସେହିମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସଉଦା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ନୟନର ତାରା ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି, ନୂରେ ରତ୍ନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ପରମାତ୍ମା ପିତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିରାଶ ଆତ୍ମାରୁ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ସର୍ବଦା ଏହିଭଳି ନିଶା ରହୁଛି ? ଆମେ ପରମାତ୍ମ ଡାଇରେକ୍ଟରୀର ବିଶେଷ ଭି.ଆଇ.ପି. ଅଟୁ । ସେଥିପାଇଁ ତ ଗାୟନ ଅଛି - ଭୋଳାମାନଙ୍କର ଭଗବାନ ବା ଭୋଳାନାଥ । ନିଜେ ତ ପରମ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଭୋଳା ପିଲାମାନେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ । ଦୁନିଆର ବାହ୍ୟମୁଖୀ ଚତୁରତା ବାବାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ନୁହେଁ । ସେମାନଙ୍କର କଳିଯୁଗରେ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ଯେଉଁଠି ଏବେ ଏବେ ଲକ୍ଷପତି, ଏବେ ଏବେ କାଙ୍ଗାଳ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ପଦ୍ମାପଦ୍ମପତି ହୋଇଯାଉଛ । ତୁମ ରାଜ୍ୟରେ କୌଣସି ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସଦା ନିର୍ଭୟ ।

ଆଜିର ଦୁନିଆରେ ଧନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଏବଂ ଭୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଯାହାର ଯେତେ ଧନ ସେ ସେତିକି ଭୟରେ ଖାଉଛି, ଭୟରେ ଶୋଉଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ହୋଇଯାଉଛ । ନିର୍ଭୟ ହୋଇଯାଉଛ । ଭୟକୁ ଭୂତ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ତୁମେମାନେ ଭୟରୂପୀ ଭୂତଠାରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଉଛ । ଏବେ ମୁକ୍ତ ଅଟ ନା! ନା କୌଣସି ଭୟ ଅଛି ? ଯେଉଁଠି ମୋର ପଣିଆ ଥିବ ସେଠାରେ ଭୟ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବ । ମେରା ବାବା । କେବଳ ଜଣେ ଶିବବାବା ହିଁ ନିର୍ଭୟ କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ବି, ଏପରିକି ସୁନାର ହରିଣ ଯଦି ମୋର ହୁଏ ତେବେ ବି ଭୟ ରହିବ । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ମୋର ମୋରର ସଂସ୍କାର ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ କୌଣସି ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ରହିଯାଇ ନାହିଁ ତ ? ରୌପ୍ୟ ଜୟନ୍ତୀ, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛ ନା । ଚାନ୍ଦି ଅର୍ଥାତ୍ ରୂପା ବା ସୁନା ସେତେବେଳେ ରିୟଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଅସଲୀ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସେ ଯେତେବେଳେ ତା'କୁ ନିଆଁରେ ତରଳାଇ ସେଥିରୁ ଖାଦକୁ ବାହାର କରି ଦିଆଯାଏ । ଏହା ତ ତୁମର ଅସଲୀ ସିଲଭର ଜୁବଲୀ, ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଜୁବଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ରୌପ୍ୟ ଜୟନ୍ତୀ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ଜୁବଲୀ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ରିୟଲ ସିଲଭର, ରିୟଲ ଗୋଲ୍ଡ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସିଲଭର ଜୁବଲୀ ପାଳନ ହେଉଛି ସେମାନେ ହିଁ ସିଲଭର ଅଟନ୍ତି । ଏହା ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରେ ବର୍ଷ ହିସାବରେ ସିଲ୍ଭର ଜୁବଲୀ କୁହାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଏଜ୍‌ର ଅଧିକାରୀ ଅଟ । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର କେତେ ପରିମାଣରେ ରିୟଲ ଗୋଲଡ୍ ହେଲୁଣି ? ସଉଦା ତ କରିଛୁ କିନ୍ତୁ ରୋଜଗାର ହେଲା ଏବଂ ଖାଇ ପିଇ ସମାପ୍ତ କରିଦେଲୁ, ଏମିତି ନୁହେଁ ତ ? ଏତେ ଜମା କରିଛ ଯାହାକି ୨୧ ପିଢି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦା ସମ୍ପନ୍ନ ରହିପାରିବ ? ତୁମର ବଂଶାବଳୀ ମଧ୍ୟ ମାଲାମାଲ ରହିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଭରପୁର ରହିବେ । କେବଳ ୨୧ ଜନ୍ମ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତ ଆତ୍ମା ହେବା କାରଣରୁ କୌଣସି ଅଭାବ ରହିବା ନାହିଁ । ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଏତେ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ରହିବ ଯାହାକି ଭଲ ଭାବରେ ଦାନପୂଣ୍ୟ କରିପାରିବ । କଳିଯୁଗ ଶେଷରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ, ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ମଧ୍ୟ ଭିକାରୀ ତ ହୋଇନାହଁ ନା! ଭାତ ଡାଲି ମୁଠିଏ ତ ମିଳୁଛି ନା । କଳାଧନ ତ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ରୁଟୀ ଡାଲି ଟିକିଏ ତ ମିଳୁଛି ନା । ଏହି ସମୟରେ ରୋଜଗାର ଜମା କରୁଛ ଯାହାକି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ମଧ୍ୟ ଭାତ ଡାଲୀ ମୁଠିଏ ଖାଉଛ! ସେହି ଅନୁସାରେ ସଞ୍ଚୟ କରିବାର ହିସାବ ରଖୁଛ ? ବଜେଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆୟ

ବ୍ୟୟର ଅଟକଳ ବାହାର କରିବା ଜଣା ଅଛି ? ଜମା କରିବାରରେ ଚତୁର ଅଟ ନା । ନଚେତ୍ ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ'ଣ କରିବ ? ରୋଜଗାର କରି ଚଳିବ ନା ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ରାଜ୍ୟ କରିବ ? ରାଜ୍ୟ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମଅନୁସାରେ ରହିଛି । ସାହୁକାର ପ୍ରଜା ଏବଂ ସାଧାରଣ ପ୍ରଜା । ଗରିବ ତ କେହି ବି ନଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ରାଜ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନର ପୁରୁଷାର୍ଥର ପ୍ରାରବ୍ଧ ରୂପରେ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି । ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ ପରିବାରର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନ୍ମରେ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ରାଜ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ହେବାର ଅଧିକାର ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେମାନେ କ'ଣ ହେବ ? ଏବେ ନିଜ ନିଜର ବଜେଟ୍ ତିଆରି କର । ସଞ୍ଚୟ କରିବାର ଯୋଜନା କର ।

ଆଜିକାଲି ଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ୱେଷ୍ଟକୁ ବେଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଅଦରକାରୀ ଜିନିଷକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଛନ୍ତି । ନଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ଜିନିଷକୁ ହିଁ ରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଜମା ଖାତାକୁ ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ରଖ । ସେଥିପାଇଁ ବଜେଟ୍ ତିଆରି କର । ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି, ବାଣୀର ଶକ୍ତି, କର୍ମର ଶକ୍ତିକୁ କିପରି ଏବଂ କେଉଁଠି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବ ଏପରି ନ ହେଉ ଏହି ଶକ୍ତି ଗୁଡିକ ବ୍ୟର୍ଥରେ ଚାଲିଯାଉଥିବ । ଯଦି ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ବା ବ୍ୟର୍ଥ ଚାଲୁଛି ତେବେ ବ୍ୟର୍ଥ ବା ସାଧାରଣ - ଦୁଇଟିଯାକ ସଞ୍ଚୟ ହେଲା ନାହିଁ ବରଂ ନଷ୍ଟ ହେଲା । ସାରା ଦିନର ଚାର୍ଟ ରଖ । ଏହି ସବୁ ଶକ୍ତିକୁ କେତେ ପରିମାଣରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ବୃଦ୍ଧି କରିଲି! କାହିଁକି ନା ଶକ୍ତିକୁ ଯେତିକି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବ ସେଭଳି ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ସମସ୍ତେ ଏକଥା ତ ଜାଣିଛ ଯେ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଶକ୍ତି କିନ୍ତୁ ତା'କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବାର ଅଭ୍ୟାସରେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ରହୁଛ । ଆଉ କେହି କେହି, ନା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉଛନ୍ତି, ନା ପାପ କର୍ମରେ ନଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସାଧାରଣ ଦିନଚର୍ଯ୍ୟାରେ ନା ରୋଜଗାର କରିବା ଅଛି ନା ନଷ୍ଟ କରିବା ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଜମା ତ ହେଲା ନାହିଁ ନା । ସାଧାରଣ ସେବାର ଦିନଚର୍ଯ୍ୟା ବା ସାଧାରଣ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଦିନଚର୍ଯ୍ୟାକୁ ବଜେଟର ଖାତା ଜମା ହେବା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । କେବଳ ଏତିକି ଚେକ୍ କର ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତ ଯଥାଶକ୍ତି ସେବା ମଧ୍ୟ କରିଛି, ପାଠ ମଧ୍ୟ ପଢିଛି । କାହାକୁ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ଦେଇନାହିଁ । କୌଣସି ଓଲଟା କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରିନାହିଁ । ତେବେ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ତ ଦେଇନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସୁଖ ଦେଇଛି କି ? ଯେତିକି ଏବଂ ଯେପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେବା କରିବା ଉଚିତ୍ ସେତିକି କରିଛି ? ଯେପରି ବାପଦାଦା ସର୍ବଦା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ପଣିଆ ଏବଂ ମୋର ପଣିଆର ତ୍ୟାଗ କରିବା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସେବା ତେବେ ସେହିଭଳି ସେବା କରିଛି ? ଓଲଟା କଥା ତ କହିନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏଭଳି କଥା କହିଛି ଯାହାକି କୌଣସି ନିରାଶ ଆତ୍ମାକୁ ଆଶାବାଦୀ କରିଦେଇଛି, ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମାକୁ ସାହସୀ କରିଦେଇଛି ? କାହାକୁ ଖୁସି କରି ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ବଢାଇ ଦେଇଛି ? ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଜମା କରିବା ବା ସଞ୍ଚୟ କରିବା । ଏମିତି ଖାଲିଟାରେ ଦୁଇଘଣ୍ଟା ବା ଚାରିଘଣ୍ଟା ଯଦି ବିତିଗଲା ତେବେ ତାହା ସଞ୍ଚୟ ହେଲା ନାହିଁ । ତେଣୁ ସବୁ ଶକ୍ତିଗୁଡିକୁ ମିତବ୍ୟୟ ହୋଇ ଜମା କର । ଏହିଭଳି ବଜେଟ୍ ତିଆରି କର । ଏହି ବର୍ଷ ବଜେଟ୍ ତିଆରି କରି କାର୍ଯ୍ୟ କର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତିକୁ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବ ତାହାର ଯୋଜନା କର । ଏଭଳି ଈଶ୍ୱରୀୟ ବଜେଟ୍ ତିଆରି କର ଯାହାକି ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ତୁମଠାରୁ କିଛି ନା କିଛି ପ୍ରାପ୍ତି କରି ତୁମର ଗୁଣଗାନ କରିବେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କିଛି ନା କିଛି ଦେବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଚାହେଁ ମୁକ୍ତି ଦିଅ, ଚାହେଁ ଜୀବନମୁକ୍ତି ଦିଅ । କେବଳ ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତିକୁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କରିବାର ସେବା ତୁମେମାନେ କରୁଛ । ଈଶ୍ୱରୀୟ ବଜେଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତି ସହିତ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନେ ସୁଖୀ ବା ଶାନ୍ତ ହୋଇଯିବେ । ଦୁନିଆର ସରକାର କେତେ ଘର ତିଆରି କରି ଯୋଗାଇ ଦେବ, କେତେ ଗ୍ରାମକୁ ପାଣିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେବ, କେତେ ବିଜୁଳୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେବ - ତାହାର ବଜେଟ୍ ତିଆରି କରୁଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ କ'ଣ ବଜେଟ୍ କରୁଛ ? ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅନେକ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁକ୍ତି ଏବଂ ଜୀବନମୁକ୍ତି ଦେବୁ । ଭିକାରୀ ପଣିଆରୁ ବା ଦୁଃଖୀ ଅଶାନ୍ତିରୁ ମୁକ୍ତ କରିବୁ । ଅଧାକଳ୍ପ ତ ଆରାମରେ ରହିବେ । ସେମାନଙ୍କର ଆଶା ତ ନିଶ୍ଚିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ସେମାନେ ତ କେବଳ ମୁକ୍ତି ଚାହୁଁଛନ୍ତି ନା । ଯଦିଓ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମାଗୁଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ନିଜ ପ୍ରତି ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରତି ଈଶ୍ୱରୀୟ ବଜେଟ୍ କର । ବୁଝିଲ - କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ! ଏହି ବର୍ଷ ସିଲ୍ଭର ଜୁବଲୀ ଏବଂ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଜୁବଲୀ ଉଭୟ କରୁଛ ନା । ତେଣୁ ଏହା ଏକ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଷ । ଆଚ୍ଛା!

"ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଉଦାକୁ ସ୍ମୃତିରେ ରଖୁଥିବା, ସର୍ବଦା ଜମାର ଖାତାକୁ ବଢାଉଥିବା, ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ବୃଦ୍ଧି କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ସମୟର ମହତ୍ୱକୁ ଜାଣି ନିଜେ ମହାନ ହେବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମହାନ କରୁଥିବା ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧନବାନ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୁଦ୍ଧିମାନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ" ।

କୁମାରମାନଙ୍କ ସହିତ:- କୁମାର ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଜୀବନ । କାହିଁକି ନା ଓଲଟା ସିଢି ଚଢିବାରୁ ବଞ୍ଚି ଯାଇଛ । କେବେ କେବେ ଓଲଟା ସିଢି ଚଢିବାରୁ ବଞ୍ଚି ଯାଇଛ । କେବେ କେବେ ଓଲଟା ସିଢି ଚଢିବାର ସଂକଳ୍ପ ଆସୁନାହିଁ ତ ? ପୂର୍ବରୁ ଚଢିଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଓହ୍ଲାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ କୁମାର-କୁମାରୀ ବୋଲାଉଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ସିଢି ତଳକୁ ଖସିଲେ ନା! ତେଣୁ ସର୍ବଦା ନିଜର ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟକୁ ସ୍ମୃତିରେ ରଖ । କୁମାର ଜୀବନ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଧନରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଥିବା ଜୀବନ । ନଚେତ୍ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖ କେତେ ବନ୍ଧନ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବନ୍ଧନରେ ଟାଣି ହେବାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଗଲ । ମନରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର । କୁମାର ଜୀବନ ହିଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଜୀବନ । କେବେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଆସୁନାହିଁ ତ -

କେହି ଜଣେ ସହଯୋଗୀ ମିଳିଯାଉ ବା ସାଥୀ ମିଳିଯାଉ । ରୋଗ ବ୍ୟାଧି ସମୟରେ ସହଯୋଗ ମିଳିଯାଉ, ଏହିଭଳି କେବେ ଭାବୁଛ କି! କେବେ ବି ଏଭଳି ବିଚାର ଆସୁନାହିଁ ତ ? କୁମାର ଜୀବନ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ଉଡନ୍ତା ପକ୍ଷୀ, ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଥିବା ପକ୍ଷୀ ନୁହେଁ । କେବେ ବି ଏଭଳି କୌଣସି ସଂକଳ୍ପ ନ ଆସୁ । ସର୍ବଦା ନିର୍ବନ୍ଧନ ହୋଇ ତୀବ୍ରଗତିରେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ ।

କୁମାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ:- କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ସେବାରେ ଆଗକୁ ବଢିବାର ଲିଫ୍ଟ ମିଳିଛି । ଏହି ଲିଫ୍ଟ ହିଁ ତୁମପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗିଫ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପହାର ଅଟେ । ଏହି ଗିଫ୍ଟକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଜଣା ଅଛି ନା! ଯେତେ ଯେତେ ନିଜକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବ ସେବା ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିପାରିବ । ଯଦି ନିଜେ ହିଁ କୌଣସି କଥାରେ ଦୁର୍ବଳ ଥିବ ତେବେ ସେବା ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ନିଜେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେବାଧାରୀ ହୋଇଯାଅ । ଏହିଭଳି ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିଚାଲ ଯାହାକି ସମୟ ଆସିଲେ ସଫଳତା ପୂର୍ବକ ସେବାରେ ଲାଗିଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଆଗୁଆ ନମ୍ବରରେ ଆସିପାରିବ । ଏବେ ତ ପାଠପଢାକୁ ସମୟ ଦେବାକୁ ପଡୁଛି କିନ୍ତୁ ଆଗକୁ ତ କେବଳ ଗୋଟିଏ କାମ ହିଁ କରିବା ପାଇଁ ଥିବ (ଈଶ୍ୱରୀୟ ସେବା) । ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁଠି ବି ହେଉ ଟ୍ରେନିଙ୍ଗ୍ ନେଉଥାଅ । ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହି ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥାଅ । ତାହାହେଲେ ଯୋଗ୍ୟ ସେବାଧାରୀ ହୋଇଯିବ । ଯେତିକି ଆଗକୁ ବଢିବ ସେତିକି ନିଜର ହିଁ ଫାଇଦା ହେବ ।

ସେବାଧାରୀ ଟୀଚର ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ:- (୧) ସେବାଧାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ନିମିତ୍ତ । କାରଣ ନିମିତ୍ତ ଭାବନା ସ୍ୱତଃ ସେବାରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇଥାଏ । ଯଦି ନିମିତ୍ତ ଭାବନା ନାହିଁ ତେବେ ସେବାରେ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ । ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ଥିଲି, ବାବାଙ୍କର ହୋଇଛି ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ହୋଇ ରହିବି - ଏହିଭଳି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ଦେଇଛ ନା ? ସେବାଧାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦ ବାବାଙ୍କର ପାଦ ଚିହ୍ନ ଉପରେ ରଖି ଚାଲୁଥିବା ଆତ୍ମା । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଫଲୋ ଫାଦର କରୁଥିବା ଅର୍ଥାତ୍ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରୁଥବା ଆତ୍ମା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଥିବା ସେବାଧାରୀ ଅଟ ନା! ସେବାରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ହିଁ ସେବାଧାରୀର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛ ନା । ଯେତିକି ଯେତିକି ସେବାରେ ବା ନିଜ ଭିତରେ ବ୍ୟର୍ଥ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି ସେତିକି ସେତିକି ନିଜ ସହିତ ସେବା ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥ ହେଉଛି । ତେଣୁ ବ୍ୟର୍ଥକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ଅର୍ଥ ସଦା ସମର୍ଥ ହେବା । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କର ବିଶେଷତା । ଯେତିକି ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବେ ସେବା ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ । ସେବାଧାରୀର ଅର୍ଥ ହେଲା - ସେବାରେ ସର୍ବଦା ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଆଣିବା । ନିଜେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ । ତେଣୁ ତୁମର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ ଦେଖାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ମୁଁ ତ ଭିତରେ ଭିତରେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ରହୁଛି କିନ୍ତୁ ବାହାରେ ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ । ଗୁପ୍ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଅଲଗା କଥା କିନ୍ତୁ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଲୁଚି ରହିପାରିବ ନାହିଁ, ତା'ର ଚମକ ସର୍ବଦା ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଦେଖାଯାଉଥିବ । ତୁମେ କୁହ କି ନ କୁହ କିନ୍ତୁ ତୁମର ଚେହେରା କହିଦେବ, ଚେହେରାର ଚମକ କହିଦେବ । ଏହିଭଳି ସେବାଧାରୀ ଅଟ ?

ସେବା କରିବାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ମିଳିବା ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ଚିହ୍ନ । ସେବାଧାରୀ ହେବାର ଭାଗ୍ୟ ତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଗଲା, ଏବେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ସେବାଧାରୀ କି ଦ୍ୱିତୀୟ ନମ୍ବର ସେବାଧାରୀ ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିବାକୁ ହେବ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ଭାଗ୍ୟ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭାଗ୍ୟ ଉପରେ ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି । ଯେତେ ଯେତେ ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି କରି କରି ଚାଲିଛ, ସେତିକି ସେତିକି ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ ନମ୍ବର ଆଗକୁ ବଢି ଚାଲିଛି । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ - "ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟବାନ" । ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସବୁ ବିଷୟରେ ସଫଳତା ସ୍ୱରୂପ । ଆଚ୍ଛା

(୨) ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଖୁସି କାହାକୁ ମିଳୁଛି ? ବାବାଙ୍କୁ ନା ତୁମମାନଙ୍କୁ ? କାହିଁକି କହୁନାହଁ ମୋତେ ମିଳୁଛି ବୋଲି । ଦ୍ୱାପର ଯୁଗଠାରୁ ଭକ୍ତିରେ ଡାକି ଡାକି ଆସିଛ ଏବଂ ଏବେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନେଲ ତେଣୁ କେତେ ଖୁସି ନ ଲାଗିବ! ୬୩ ଜନ୍ମ ହେଲା ପାଇବାର ଇଚ୍ଚା ରଖିଥିଲ ଯାହାକି ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂରଣ ହେଲା ତେଣୁ କେତେ ଖୁସି ଲାଗୁଥିବ! ଯଦି କୌଣସି ଜିନିଷର ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ଖୁସି ଲାଗେ ନା । ଏହି ଖୁସି ହିଁ ବିଶ୍ୱକୁ ଖୁସି ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବ । ତୁମେମାନେ ଖୁସି ହେଲେ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛି । ଏହିଭଳି ଖୁସି ମିଳିଛି ନା! ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ବଦଳୁଛ ସେତେବେଳେ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ବଦଳିଯାଉଛି ଏବଂ ଏପରି ବଦଳିଯାଉଛି ଯେଉଁଠି ଦୁଃଖ-ଅଶାନ୍ତିର ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ନାଚୁଥାଅ । ସର୍ବଦା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମର ଖାତା ଜମା କରୁଥାଅ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁସିର ସମ୍ପତ୍ତି ବାଣ୍ଟୁଥାଅ, କାରଣ ଆଜି ସଂସାରରେ କେଉଁଠି ବି ଖୁସି ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ଖୁସିର ଭିକାରୀ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଖୁସିରେ ଭରପୁର କରିଦିଅ । ସର୍ବଦା ଏହି ସେବାରେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ । ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ନିରାଶ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହ ଭରୁଥାଅ । ମୁଁ କିଛି କରିପାରିବି ନାହିଁ, ମୋ ଦ୍ୱାରା କିଛି ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ.... ଏହିଭଳି ନିରାଶ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ବିଜୟୀ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଜୟୀ କରିବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଦେଉଛ । ତେଣୁ ତୁମ ମସ୍ତକରେ ସର୍ବଦା ବିଜୟର ସ୍ମୃତିର ତିଳକ ଲାଗି ରହିଥାଉ । ମୁଁ ତିଳକଧାରୀ ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ ଅଟେ - ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତିରେ

ରୁହ । ଆଚ୍ଛା!

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଯେଉଁମାନେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ତାରକା ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ହୋଇଥିବ ?

ଉତ୍ତର:- ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସମାନତା ଦେଖାଯାଉଥିବ । ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ତାରକାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଗୁଣ ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଦେଖାଯିବ । ଯିଏ ଯେତିକି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିବ ତା' ଭିତରେ ସେତିକି ସମାନତା ମଧ୍ୟ ଥିବ । ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ମଣ୍ଡଳ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଉଥିବା ଦର୍ପଣ ହୋଇଥିବ । ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରକେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ପରିଚୟ ମିଳିଯାଉଥିବ । ଯଦିଓ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିବେ କିନ୍ତୁ ଆକର୍ଷଣ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଆଡକୁ ହେଉଥିବ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ - "ସନ୍ ସୋଜ୍ ଫାଦର" ଅର୍ଥାତ୍ ପୁତ୍ରର ଚରିତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପିତାର ପରିଚୟ ମିଳିବା । ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମାର ପ୍ରତି ପଦକ୍ଷେପରେ ଯାହା ପ୍ରତି ତା'ର ସ୍ନେହ ଥିବ ତା'ର ଛାପ ଦେଖି ହେଉଥିବ । ତେବେ ଯିଏ ଯେତେ ହର୍ଷିତମୂରତ ହେବେ ସେ ସେତିକି ଆକର୍ଷଣ ମୂରତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବେ । ଆଚ୍ଛା!

ବରଦାନ:- ସେବା ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ସର୍ବଦା ଆଗକୁ ବଢୁଥିବା ମହାଦାନୀ ହୁଅ ।

ମହାଦାନୀ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ଦ୍ୱାରା ନିଜର ସେବା ଆପେ ଆପେ ହୋଇଯାଏ । ମହାଦାନୀ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜକୁ ମାଲାମାଲ କରିବା, ଯେତିକି ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ଶକ୍ତି ବା ଜ୍ଞାନର ଦାନ ଦେବ ସେତିକି ଆତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ତିର ଖୁସି ବା କୃତଜ୍ଞତା ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରୁ ବାହାରିବ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦର ରୂପ ହୋଇଯିବ । ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ ହିଁ ଆଗକୁ ବଢିବାର ଆଧାର । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳୁଥାଏ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଖୁସି ରହିଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରତିଦିନ ଅମୃତବେଳାରେ ମହାଦାନୀ ହେବାର ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । କୌଣସି ସମୟ ବା ଦିନ ଏପରି ବିତିନଯାଉ ଯେଉଁ ଦିନ ଦାନ କରିନଥିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ଆତ୍ମାକୁ ଉଡିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****